

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 czerwca 2004 r.

w sprawie środków zgłoszonych przez Włochy na rzecz przemysłu wydawniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 2215)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/320/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

wezawszy strony zainteresowane do przedstawienia swoich uwag⁽¹⁾ i uwzględniając przekazane uwagi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismami nr 15808 i 15809 z dnia 19 grudnia 2002 r., zarejestrowanymi w dniu 31 grudnia 2002 r., władze włoskie zgłosiły Komisji, zgodnie z artykułem 88 ust. 3 Traktatu WE, systemy pomocy na rzecz przedsiębiorstw działających we włoskim sektorze wydawniczym.
- (2) Pismem z dnia 29 października 2003 r. Komisja powiadomiła Włochy o swojej decyzji o wszczęciu procedury w myśl art. 88 ust. 2 Traktatu WE względem dwóch zgłoszonych środków.
- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag na temat przedmiotowych środków.

- (4) Pismem z dnia 2 grudnia 2003 r. władze włoskie złożyły wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie swoich uwag odnośnie do decyzji Komisji o wszczęciu procedury; Komisja wyraziła zgodę na przedłużenie terminu pismem z dnia 10 grudnia 2003 r.
- (5) Władze włoskie przesłały uwagi i udzieliły dodatkowych informacji pismem z dnia 9 stycznia 2004 r., zarejestrowanym w dniu 14 stycznia 2004 r.
- (6) Komisja otrzymała uwagi zainteresowanych stron. Przekazała je władzom włoskim, umożliwiając im ustosunkowanie się do nich; Komisja otrzymała komentarze władz włoskich pismem z dnia 3 marca 2004 r., zarejestrowanym w dniu 4 marca 2004 r.

2. OPIS ŚRODKÓW POMOCOWYCH

- (7) Dwa środki pomocowe zgłoszone przez władze włoskie dotyczą pomocy przyznanych odpowiednio w formie dofinansowania do odsetek od kredytów bankowych udzielanych spółkom działającym w sektorze wydawniczym oraz w formie obniżenia należności podatkowych przedsiębiorstw wytwarzających wyroby wydawnicze⁽³⁾.

⁽³⁾ Za wyrób dopuszczalny uważa się wyrób wytworzony na nośniku papierowym, w tym książki, lub na nośniku informatycznym, przeznaczony do opublikowania lub do jakiegokolwiek innego publicznego rozpowszechnienia informacji za pomocą dowolnego środka, również elektronicznego, lub przez emisję radiową lub telewizyjną, za wyjątkiem wyrobów, które odtwarzają dźwięk i głos, wyrobów dyskopograficznych lub kinematograficznych oraz dokumentów zawierających informacje o spółce, sporządzanych zarówno na użytek wewnętrzny, jak i zewnętrzny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 28.11.2003, str. 14.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

2.1. Pomoc w formie dofinansowania do odsetek

- (8) Pierwszy analizowany system pomocy ustanowiony jest na mocy art. 4–7 ustawy z dnia 7 marca 2001 r. nr 62 ⁽⁴⁾ o „Nowych przepisach dotyczących przemysłu wydawniczego i wyrobów wydawniczych oraz o zmianach ustawy nr 416 z dnia 5 sierpnia 1981 r.” (zwanej dalej ustawą nr 62/2001) oraz Dekretu Prezydenta Republiki nr 142 z dnia 30 maja 2002 r. w sprawie „Przepisów dotyczących ulg podatkowych dla przedsiębiorstw działających w sektorze wydawniczym” ⁽⁵⁾ (zwanego dalej DPR nr 142/2002).
- (9) Pomoc polega na przyznaniu dofinansowania do odsetek od dziesięcioletnich kredytów udzielanych przez instytucje bankowe na projekty restrukturyzacji techniczno-produkcyjnej, zakup, rozszerzenie i modernizację wyposażenia technicznego, ze szczególnym uwzględnieniem rozbudowy sieci informatycznej, zarówno sprzętu, jak i oprogramowania, również w związku z wykorzystaniem międzynarodowych systemów transmisji danych i satelitów w celu usprawnienia kolportażu; wydatki na kształcenie zawodowe.
- (10) Pomoc może dotyczyć 90 % całkowitego kosztu projektu ⁽⁶⁾. Wysokość dofinansowania odpowiada różnicy między podstawą amortyzacji, obliczoną według wskaźnika ustalonego przez Ministerstwo Skarbu, a należnościami obliczonymi od tej samej podstawy wg połowy ww. wskaźnika. W praktyce przy zastosowaniu wskaźnika 5 % wkład państwa wynosi około 13 % całkowitego kosztu projektu. Ten udział procentowy zmniejsza się do około 10 %, gdy wnioskowane jest dofinansowanie w formie zaktualizowanej.
- (11) Beneficjentami są przedsiębiorstwa, których działalność związana jest z którymkolwiek z etapów cyklu wydawniczego ⁽⁷⁾. W szczególności: agencje prasowe, wydawnictwa, drukarnie, dystrybutorzy prasy codziennej, czasopism

i książek publikowanych na nośniku papierowym lub na nośniku informatycznym, nadawcy radiowi i telewizyjni, a także przedsiębiorstwa zajmujące się wyłącznie lub w dużej mierze wprowadzaniem do obrotu handlowego wyrobów wydawniczych oraz przedsiębiorstwa wydające dzienniki włoskie zagranicą. System skierowany jest do przedsiębiorstw mających siedzibę w jednym z państw członkowskich UE. Szacunkowa liczba beneficjentów wynosi od 101 do 500.

- (12) Przewidywany okres obowiązywania systemu wynosi 10 lat ⁽⁸⁾. Łączna kwota przeznaczona na ten cel w budżecie państwa na lata 2001, 2002 i 2003 wynosi około 26,3 miliona EUR ⁽⁹⁾, do których należy doliczyć 50,8 miliona EUR poprzednich niewykorzystanych kwot. Pomoc przyznawana w ramach tego systemu może być kumulowana wyłącznie z pomocą ustanowioną na mocy art. 8 tej ustawy opisanej poniżej ⁽¹⁰⁾.
- (13) Ulgi ustanowione na mocy art. 5–7 ustawy nr 62/2001 będą wypłacane z funduszu *ad hoc*, utworzonego i zarządzanego przez Prezydium Rady Ministrów ⁽¹¹⁾. Pomoc będzie przyznawana według procedury automatycznej ⁽¹²⁾ bądź według procedury oceny indywidualnej. W przypadku procedury automatycznej dofinansowanie do projektu nie przekracza kwoty około 0,5 miliona EUR ⁽¹³⁾, a dofinansowywany projekt musi być zakończony w ciągu dwóch lat od przyznania pomocy. Projekty, które pociągają za sobą większe kwoty dofinansowania, podlegają procedurze oceny indywidualnej, przeprowadzanej przez komitet *ad hoc* powoływany przez Prezydium Rady Ministrów. Maksymalna wysokość ulgi przyznanej w ramach niniejszego systemu ograniczona jest do około 15,5 miliona EUR ⁽¹⁴⁾, a projekty oceniane w ramach tej procedury w każdym wypadku muszą spełniać warunek zakończenia w ciągu dwóch lat. Obie procedury przyznawania wymagają między innymi przekazania szczegółowych informacji i dokumentów poświadczających istnienie i potrzeby

⁽⁴⁾ Władze włoskie wskazują, że analizowana ulga zastępuje istniejącą systemy pomocy, wprowadzone odpowiednio na mocy ustaw nr 416 z 5.8.1981 i nr 67 z 25.2.1987, zatwierdzonych przez Komisję odpowiednio w dniu 18.11.1983 pismem nr 1398 oraz w dniu 7.7.1988 pismem nr 8232, pomoc nr C 25/87.

⁽⁵⁾ Warunki, wielkość wolnych zasobów oraz sposoby ich przyznawania przedsiębiorstwom wydawniczym, o których mowa w art. 6 ustawy nr 62/2001, są określone w rozporządzeniu Naczelnika Wydziału ds. Informacji i Wydawnictw Prezydium Rady z dnia 13 grudnia 2002 r., Dz.U. 297 z 19.12.2002, str. 29.

⁽⁶⁾ Projekt ustawy z inicjatywy rządowej, druk nr 4163, „Przepisy dotyczące działalności wydawniczej oraz kolportażu prasy codziennej i czasopism” wprowadza ponadto kolejną zmianę art. 5 ustawy nr 62 z dnia 7 marca 2001 r., która wyraźnie wyłącza z kosztów dopuszczalnych wszelkie wydatki nieprzeznaczone na wykonanie wyrobu wydawniczego, w szczególności wydatki na promocję i reklamę. Dopuszczalne może być 100 % kosztów wyłącznie w przypadku spółdzielni dziennikarzy zgodnie z art. 6 ustawy nr 416 z 5.8.1981.

⁽⁷⁾ W myśl rozporządzenia Naczelnika Wydziału ds. Informacji i Wydawnictw Prezydium Rady z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie ustawy nr 62/2001 wyraźnie wyłączone są przedsiębiorstwa będące w trudnej sytuacji.

⁽⁸⁾ Dziesięcioletni okres został wyraźnie ustanowiony, po zgłoszeniu, zmianą przepisów wprowadzoną do projektu ustawy z inicjatywy rządowej, przedstawioną Izbie Posłów w dniu 16 lipca 2003 r., druk nr 4163 „Przepisy dotyczące działalności wydawniczej oraz kolportażu prasy codziennej i czasopism”. Ten projekt ustawy jest obecnie dyskutowany przez Komisję Kultury Parlamentu.

⁽⁹⁾ Fundusze przeznaczone przez państwo wynoszą wyłącznie około 4,1 miliona EUR na rok 2001, 12,6 miliona EUR na rok 2002 i około 9,7 miliona EUR na rok 2003.

⁽¹⁰⁾ DPR nr 142/2002 ustanawia w art. 8 zakaz kumulacji ulg, o których mowa w art. 4–7 ustawy nr 62/2001, z innymi ulgami państwowymi, regionalnymi, przyznawanymi przez autonomiczne prowincje Trento i Bolzano, wspólnotowymi i innymi przyznawanymi przez instytucje publiczne w celu sfinansowania tego samego programu inwestycyjnego. Ww. ulgi mogą natomiast być łączone z wierzycelnościami podatkowymi, o których mowa w art. 8 tej samej ustawy.

⁽¹¹⁾ W myśl art. 5 ustawy nr 62/2001 fundusz zwany jest „Funduszem na ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw sektora wydawniczego”.

⁽¹²⁾ Artykuł 1 DPR nr 142/2002 stanowi, że w ramach procedury automatycznej przedsiębiorstwa mogą każdorazowo przedstawić tylko jeden projekt.

⁽¹³⁾ Wartość dofinansowania nie może przekroczyć 1 miliarda ITL w myśl art. 6 lit. a) ustawy nr 62/2001.

⁽¹⁴⁾ Maksymalna pomoc nie może przekroczyć 30 miliardów ITL w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) ustawy nr 62/2001.

projektu, dopuszczalność beneficjenta, rzeczywiście ponoszone koszty dopuszczalne⁽¹⁵⁾, a także kopii umowy udzielenia kredytu bankowego. Przedmiotowe systemy zawierają także przepisy dotyczące windykacji ulg wypłaconych bezprawnie.

- (14) Pomoc przyznawana w ramach przedmiotowego systemu stawia sobie za cel ochronę pluralizmu informacji zgodnie z art. 21 Konstytucji Włoch.

2.2. Pomoc w formie obniżenia należności podatkowych

- (15) Drugi zgłoszony system ustanowiony jest na mocy art. 8 ustawy nr 62/2001 z dnia 7 marca 2001 r. „Nowe przepisy dotyczące przemysłu wydawniczego i wyrobów wydawniczych oraz zmiany ustawy nr 416 z dnia 5 sierpnia 1981 r.” oraz dekretu Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2002 r. nr 143 w sprawie „Zasad dotyczących obniżenia należności podatkowych przedsiębiorstw wytwarzających wyroby wydawnicze” (zwanego dalej dekretem nr 143/2002).
- (16) System przewiduje ulgi dla przedsiębiorstw działających w sektorze wydawniczym, przyznawane w formie obniżenia rocznych należności podatkowych przez 5 kolejnych lat, równoznacznego uldze podatkowej wynoszącej łącznie 15 % całkowitego kosztu inwestycji⁽¹⁶⁾. Ulga podatkowa winna być odliczona od zobowiązań podatkowych i może być przenoszona na następny okres obrotowy przez 4 lata.
- (17) Obniżenie należności podatkowych może dotyczyć inwestycji w nowe dobra majątkowe przeznaczone do produkcji wyrobów wydawniczych w języku włoskim: gazety codzienne, czasopisma, książki, a także wydawnicze wyroby multimedialne. Są również dopuszczalne inwestycje w urządzenia, systemy i patenty dla wszystkich etapów cyklu produkcyjnego w ramach projektów restrukturyzacji techniczno-gospodarczej.
- (18) Zastosowanie systemu ogranicza się do inwestycji zrealizowanych do dnia 31 grudnia 2004 r. Łączna kwota przeznaczona na ten cel w budżecie państwa na cały ten okres wynosi około 102 milionów EUR⁽¹⁷⁾. Ulgi przyznawane w ramach przedmiotowego systemu mogą być kumulowane wyłącznie z pomocą ustanowioną na mocy art. 4–7 cytowanej ustawy⁽¹⁸⁾. System zawiera przepisy dotyczące weryfikacji istnienia i wykonalności projektów oraz windykacji ulg przyznanych bezprawnie.

⁽¹⁵⁾ Procedury i warunki przyznawania ulg przedstawione są w art. 7 ust. 2–6 ustawy nr 62/2001 oraz w DPR nr 142/2002.

⁽¹⁶⁾ W ramach przedmiotowego systemu maksymalna wysokość pomocy ustalona jest jako wielkość procentowa wartości inwestycji, a nie kwota przyznawana pojedynczemu beneficjentowi. Jest ona jednak ograniczona wysokością łącznej kwoty funduszy będących do dyspozycji.

⁽¹⁷⁾ Fundusze przeznaczone przez państwo wynoszą odpowiednio około 5,7 miliona EUR na rok 2001, 11,3 miliona EUR na rok 2002 i 28,4 miliona EUR na każdy rok od 2003 do 2005.

⁽¹⁸⁾ Patrz: przypis 11.

- (19) Obniżenie należności podatkowych jest przyznawane przedsiębiorstwom wytwarzającym wyroby wydawnicze⁽¹⁹⁾. Definicja ta obejmuje agencje prasowe, przedsiębiorstwa wydawnicze, drukarnie prasy codziennej, czasopism i książek publikowanych na nośniku papierowym lub na nośniku informatycznym i elektronicznym, nadawców radiowych i telewizyjnych a także przedsiębiorstwa wydające włoskie dzienniki zagranicą. System skierowany jest do przedsiębiorstw mających siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej. Szacunkowa liczba beneficjentów wynosi od 101 do 500.

- (20) Pomoc przyznawana w ramach przedmiotowego systemu przeznaczona jest na promocję kultury i na ochronę pluralizmu informacji w myśl art. 21 Konstytucji Włoch.

3. UZASADNIENIE WSZCZĘCIA PROCEDURY

- (21) W decyzji o wszczęciu procedury Komisja stwierdziła, że oba systemy pomocy stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE oraz wyraziła wątpliwości zarówno co do wpływu zgłoszonych środków na wymianę handlową, jak i ich zgodności ze wspólnym rynkiem.
- (22) Ponadto Komisja uznała, że wszczęcie procedury pozwoli na przekazanie informacji i uwag mogących rozwiązać istniejące wątpliwości.

4. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (23) W następstwie wszczęcia procedury różne zainteresowane strony przekazały swoje uwagi w tej kwestii. Poniższe ustępy zawierają syntezę uwag stron w przedmiotowej sprawie.
- (24) Pismem z dnia 18 grudnia 2003 r. Federacja Wydawców Europejskich (FEP–FWE) oświadczyła, że przedmiotowe środki pomocowe nie stanowią naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ:
- i) działalność wydawnicza, w odróżnieniu od każdej innej działalności przemysłowej, związana jest w sposób determinujący z językiem, a więc prawdopodobieństwo, że wsparcie państwa dla działalności wydawniczej wpłynie na wymianę transgraniczną w Unii Europejskiej, jest niewielkie;

⁽¹⁹⁾ Definicja przedsiębiorstwa wytwarzającego wyroby wydawnicze jest zawężona w porównaniu z definicją w art. 4, 5 i 7 przedmiotowej ustawy. Przede wszystkim dotyczy wyłącznie publikacji w języku włoskim. Poza tym dotyczy wyłącznie przedsiębiorstw wytwarzających wyroby wydawnicze, podczas gdy w rozumieniu drugiego z systemów potencjalnymi beneficjentami są wszystkie przedsiębiorstwa uczestniczące w cyklu produkcji i dystrybucji wyrobu wydawniczego.

- ii) łączna wysokość przewidzianych pomocy jest skromna;
- iii) ulgi przeznaczone są na te rodzaje inwestycji, które dotyczą specyficznych obszarów językowych, a publikacje korzystające z pomocy państwowej to wyłącznie publikacje w języku włoskim. Pomoc państwa stawia sobie za cel zachęcanie do inwestycji prywatnych, aby sprostać konkurencji między wydawcami i innymi przedsiębiorstwami w ramach tego samego sektora konkurencji o zasięgu krajowym.
- (25) Pismem z dnia 19 grudnia 2003 r. Portugalskie Stowarzyszenie Wydawców Książek (APEL) uznało, że przedmiotowe środki nie stanowią naruszenia prawa wspólnotowego:
- i) z powodów identycznych, jak wskazane przez FWE; oraz
- ii) ponieważ inwestycje dopuszczalne nie są skierowane na eksport ani na działania w kontekście międzynarodowym.
- (26) Ponadto w ramach dochodzenia Komisja otrzymała następujące uwagi zainteresowanych stron ponad miesiąc od publikacji decyzji o wszczęciu procedury.
- (27) Pismem z dnia 8 stycznia 2004 r. Hiszpańska Federacja Wydawców (FGEE) uznała, że przedmiotowe środki nie stanowią naruszenia prawa wspólnotowego z tych samych powodów, jak wyrażone przez Portugalskie Stowarzyszenie Wydawców Książek.
- (28) Pismem z dnia 12 stycznia 2004 r. Europejskie Stowarzyszenie Wydawców Prasy (ENPA) uznało, że przedmiotowe środki nie stanowią naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ:
- i) transgraniczny handel gazetami codziennymi nie ma wpływu na konkurencję między państwami członkowskimi i nie powoduje powstawania problemów z nią związanych. W szczególności dotyczy to dzienników regionalnych, które działają tylko w granicach ściśle określonego obszaru na rynku krajowym; specyficzny charakter konkurencji w tym sektorze utrzymuje się na poziomie rynku krajowego;
- ii) procentowo ilość gazet sprzedawanych zagranicą dla obywateli tam mieszkających, którzy chcą mieć bieżące informacje o kraju ojczystym, jest bardzo niewielka. Dla tej stosunkowo ograniczonej liczby konsumentów możliwość dostępu do źródła informacji w języku włoskim o uznanej marce jest niezwykle ważna zarówno z punktu widzenia językowego, jak i kulturalnego, i mogą to zapewnić tylko wydawcy włoscy;
- iii) aby gazety mogły w dalszym ciągu być konkurencyjne w porównaniu z innymi formami mediów, na przykład z Internetem, przemysł ten koniecznie potrzebuje środków, jakie zapewniają mu oba analizowane systemy pomocowe. Jeśli nie otrzymywałyby takiego wsparcia, kryzysy gospodarcze, takie jak notowany ostatnio, który wyrządził głębokie szkody większości sektora gazet codziennych w Europie z powodu spadku sprzedaży powierzchni reklamowych, poważnie zagroziłyby przyszłości przemysłu krajowego.
- (29) Pismem z dnia 7 stycznia 2004 r. Włoska Federacja Wydawców Prasy (FIEG) przedstawiła szczegółową argumentację dla udowodnienia tezy, że analizowane środki nie powinny być uznawane za naruszenie prawa wspólnotowego, ponieważ:
- i) nie stanowią pomocy państwa;
- ii) nie stanowią pomocy względem działalności, dla których nie istnieje handel transgraniczny lub konkurencja między państwami członkowskimi i EOG;
- iii) są zgodne z zasadami wspólnego rynku w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE.

5. UWAGI WŁADZ WŁOSKICH

5.1. Uwagi dotyczące wszczęcia procedury

- (30) Aby rozwiązać wątpliwości wyrażone przez Komisję w decyzji o wszczęciu procedury, władze włoskie przedstawiły dodatkowe dane i wyjaśnienia potwierdzające tezę o marginalnym wpływie analizowanych środków na wymianę handlową i ich zgodność.

- (31) Władze włoskie uważają, że pomoc dla sektora wydawniczego będzie miała bardzo ograniczony wpływ na wewnątrzspółnotową wymianę handlową ze względu na praktycznie nieistniejącą dystrybucję wyrobów wydawniczych w języku włoskim poza włoskim rynkiem krajowym. Na obronę swojej analizy przywołują w szczególności interpretację ogólnych przepisów wyłożoną w wyroku CELF⁽²⁰⁾, a także dane statystyczne oraz wyjaśnienia przedstawione w odpowiedzi na wszczęcie procedury.
- (32) Jeśli chodzi o przepisy przywołane w wyroku CELF względem książek władze włoskie uważają, że przepisy te winny również mieć zastosowanie do wyrobów wydawniczych, zważywszy na ich analogiczne cechy oraz ze względu na fakt, że liczba czytelników wyrobów wydawniczych w języku włoskim w UE jest jeszcze mniejsza niż czytelników języka francuskiego. Dwa przepisy, o których mowa, to:
- „Konkurencja w sektorze książek (może) być jednak ograniczona pewnymi barierami o charakterze językowym i kulturalnym, a w konsekwencji wpływ na wewnątrzspółnotową wymianę handlową winien być ograniczony”⁽²¹⁾;
  - „Europejski sektor drukarski i wydawniczy w dalszym ciągu jest raczej zestawieniem rynków krajowych niż rynkiem zintegrowanym na skalę europejską, na co wskazuje niski poziom eksportu w tym sektorze, jeśli chodzi o obroty. Wielość języków używanych we Wspólnocie stanowi dodatkową barierę dla »europeizacji« sektora”⁽²²⁾.
- (33) W kwestii sytuacji włoskiego rynku wydawniczego oraz ograniczenia wewnątrzspółnotowej wymiany wyrobów wydawniczych władze włoskie przedstawiły dane statystyczne potwierdzające ich opinię oraz dodatkowe wyjaśnienia dotyczące beneficjentów. W szczególności z dostarczonych danych statystycznych wynika, że:
- w ostatnich 20 latach, jeśli chodzi o gazety w języku włoskim, stwierdza się, że rynek charakteryzował się zasadniczym zastojem, chociaż w tym samym okresie włoski system produkcyjny bardzo się zmienił⁽²³⁾. W roku 2003 ilość dziennie sprzedawanych egzemplarzy spadła do poziomu z roku 1984;
  - średnia codziennej dystrybucji gazet oraz ilość sprzedawanych egzemplarzy na 1 000 mieszkańców we Włoszech, Francji, Niemczech i Wielkiej Brytanii wskazuje, że w porównaniu z innymi dużymi państwami członkowskimi UE⁽²⁴⁾ Włochy są z pewnością deficytowe oraz że potencjalny popyt na wyroby wydawnicze jest niższy w porównaniu z popytem, jaki jest możliwy w kraju o takim jak Włochy dochodzie na jednego mieszkańca;
  - w roku 2001 ilość włoskiej prasy codziennej dystrybuowanej w UE była równa 1,3 % łącznego nakładu, natomiast w sektorze tygodników i miesięczników wskaźnik ten wynosił tylko 0,8 %;
  - dane statystyczne przedstawione Komisji wskazują, że w latach 1996–2001 łączny eksport (zarówno wewnątrz, jak i poza UE) wydawnictw codziennych, tygodniowych i miesięcznych stanowił od 0,7 % do 2,5 % łącznego nakładu;
  - jeśli chodzi o wyroby multimedialne o charakterze wydawniczym, władze włoskie dostarczyły dane dotyczące łącznego eksportu książek, wyrobów i usług wydawniczych multimedialnych zarówno wewnątrz, jak i poza UE w roku 2001, z których wynika, że łączny eksport wyniósł 5 % łącznej sprzedaży tych wyrobów. Władze włoskie uściślają jednak, że eksport do UE stanowi tylko ułamek ww. wielkości procentowej oraz że CD-romy i usługi wydawnicze, a także wydawnicze wyroby multimedialne, stanowią tylko niewielką część tego ułamka. Dlatego też władze włoskie stwierdzają, że wielkość dystrybucji wyrobów multimedialnych o charakterze wydawniczym w UE jest zdecydowanie mało istotna;
  - jeśli chodzi o działalność związaną z drukowaniem gazet i książek, władze włoskie podkreślają, że wyroby wydawnicze zazwyczaj są drukowane w pobliżu rynków zbytu, aby uniknąć opóźnień oraz ze względu na wpływ kosztów transportu na wartość wyrobu;
  - jeśli chodzi o agencje prasowe, władze włoskie zauważają, że międzynarodowa konkurencja może odnosić się tylko do serwisów informacyjnych w języku obcym. Jedyna włoska agencja, która prowadzi serwisy informacyjne w języku włoskim, to agencja ANSA, której obroty z tytułu tychże serwisów stanowią 0,3 % łącznych obrotów;

⁽²⁰⁾ Orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 22.6.2000 w sprawie C 332/98, Republika Francuska przeciwko Komisji „Pomoce dla spółdzielni eksportowej książek francuskich (CELF)”, Zb. Orz. cz. I, str. 4833.

⁽²¹⁾ Patrz: przypis 20. Punkt VIII orzeczenia.

⁽²²⁾ Komentarze sformułowane przez Komisję w dokumencie „Pano-rama przemysłu wspólnotowego” z 1997 r.

⁽²³⁾ Dane statystyczne przedstawione przez Włochy wskazują, że w roku 2003 w dalszym ciągu miał miejsce spadek sprzedaży prasy codziennej we Włoszech, który rozpoczął się w roku 1990, wracając do poziomu z roku 1984, czyli 5,8 miliona egzemplarzy.

⁽²⁴⁾ Dane dostarczone przez Obserwatorium Techniczne Prasy Codziennej i Agencji Informacyjnych, „Przemysł prasy codziennej we Włoszech – monografia makrosektorowa”, 2000 r.

- viii) podsumowując, jeśli chodzi o ograniczony wpływ przedmiotowych środków na wymianę handlową, władze włoskie wskazują, że rynek włoskich wyrobów wydawniczych dystrybuowanych w granicach UE stanowi ledwie 0,3–0,5 % rynku europejskiego.
- (34) Na podstawie powyższych informacji oraz zgodnie z zasadami przywołanymi w orzeczeniu w sprawie SIDE ⁽²⁵⁾, władze włoskie utrzymują, że rynek wyrobów wydawniczych w języku włoskim winien być uznawany za rynek odrębny ⁽²⁶⁾.
- (35) Ponadto aby podkreślić fakt, że ich zdaniem oba środki winny być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE, władze włoskie powołują się na:
- i) artykuł 151 ust. 1 Traktatu WE, który stanowi, że „Wspólnota przyczynia się do rozkwitu kultur Państw Członkowskich, w poszanowaniu ich różnorodności narodowej i regionalnej, równocześnie podkreślając znaczenie wspólnego dziedzictwa kulturowego”;
- ii) rezolucję Rady z dnia 12.2.2001 ⁽²⁷⁾, w szczególności zachęcenie Komisji przez Radę „do uwzględniania, stosując przepisy w dziedzinie konkurencji i swobodnego przepływu towarów, szczególnej wartości kulturowej książki i jej znaczenia w popieraniu różnorodności kulturowej, a także ponadnarodowego wymiaru rynku książki” ⁽²⁸⁾. Ponadto władze włoskie przywołują inne uzasadnienie wspomnianej rezolucji, zgodnie z którym „jednorodne obszary językowe stanowią ważną przestrzeń rozpowszechniania książek i przysparzają rynkowi książki wymiar ponadnarodowy, który winien być uwzględniany” ⁽²⁹⁾;
- iii) rezolucję Rady ⁽³⁰⁾ z dnia 14.2.2002 w sprawie promocji różnorodności językowej oraz nauki języków w ramach realizacji celów Europejskiego Roku Języków 2001;
- iv) artykuł 22 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽³¹⁾ potwierdzający zasadę, zgodnie z którą Unia Europejska szanuje różnorodność kulturową, religijną i językową państw członkowskich;
- v) artykuł 21 Konstytucji Włoch, który gwarantuje prawo do wolności słowa i do pluralizmu, rozumianych jako podstawowe swobody demokratyczne; władze włoskie oświadczają, że wyroby wydawnicze stanowią środek pozwalający na wykonywanie tego prawa ⁽³²⁾;
- vi) Traktat z Maastricht, który wprowadza odstępstwo kulturowe na mocy art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE w celu ominięcia ograniczeń w zastosowaniu art. 87 ust. 3 lit. c) względem bodźców dla sektora kultury.
- (36) Podsumowując, władze włoskie oświadczają, że w ramach obecnej procedury, zważywszy na całkowitą specyfikę rynku wydawniczego, na istnienie interwencji publicznej w celu odwrócenia skonsolidowanej malejącej tendencji w dystrybucji wyrobów wydawniczych na rynku krajowym oraz na ograniczone rozpowszechnienie języka włoskiego w skali UE, Komisja może wyłącznie stwierdzić, że jak największe uznanie znaczenia specyfiki językowej jest jednym z kluczowych czynników, na których opiera się odstępstwo kulturowe, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. d). Dlatego też analizowane środki, sprzyjające rozpowszechnianiu wyrobów wydawniczych w języku włoskim na rynku krajowym, winny być uznane za zgodne ze wspólnym rynkiem.

5.2. Komentarze do uwag przedstawionych przez zainteresowane strony

- (37) Pismem z dnia 24.2.2004 władze włoskie przekazały swoje komentarze do przedstawionych przez zainteresowane strony uwag w sprawie wszczęcia procedury. Władze włoskie podkreślają ogólną zgodność komentarzy z ich własną oceną wpływu analizowanych środków na wymianę handlową i zgodność ze wspólnym rynkiem. Główne komentarze władz włoskich można podsumować w następujących czterech stwierdzeniach:

- i) uwagi, jakie Komisja otrzymała w związku z wezwaniem do ich przedstawienia, zostały przekazane przez pięć stron wskazanych w rozdziale 4 niniejszej decyzji, które reprezentują wydawców książek i prasy z 15 państw członkowskich UE oraz Cypru, Republiki Chorwacji, Litwy, Norwegii i Słowenii;

⁽²⁵⁾ Orzeczenie Trybunału Pierwszej Instancji z 28.2.2002 w sprawie T 155/98, Zb. Orz. 2002, str. II-1179.

⁽²⁶⁾ Orzeczenie Trybunału Pierwszej Instancji z 21.10.1997 w sprawie T 229/94, Deutsche Bahn przeciwko Komisji, Zb. Orz. II, str. 1689 ust. 54 oraz orzecznictwo tam cytowane.

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 73 z 6.3.2001, str. 5.

⁽²⁸⁾ Władze włoskie podkreślają, że chociaż rezolucja Rady EWG z 12.2.2001 odnosi się wyraźnie do książek, to zakres zasad tam wyłożonych, w szczególności w motywie 2, może być rozszerzony na wszystkie przypadki, w których dobro (na przykład wyroby wydawnicze) ma „dwoisty charakter”, będąc jednocześnie nośnikiem wartości kulturowych i towarem.

⁽²⁹⁾ Patrz: motyw 7 rezolucji WE z 12.2.2001.

⁽³⁰⁾ Dz.U. C 50 z 23.2.2002, str. 1.

⁽³¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

⁽³²⁾ Patrz: wyroki Trybunału Konstytucyjnego w sprawach nr 348/1990, nr 105/1972, nr 225/1974 i nr 94/1997.

- ii) uwagi przekazane przez zainteresowane strony są zgodne z opiniami przedstawionymi przez Włochy w kwestii nienaruszania wspólnotowego prawa dotyczącego konkurencji;
- iii) jak podkreśla ENPA, rynek czasopism działa głównie na poziomie krajowym, a kryterium proporcjonalności środka jest przestrzegane ponieważ rynek wyrobów wydawniczych, ze względu na swoją strukturę, nie jest zdolny spowodować znaczących zakłóceń wymiany transgranicznej;
- iv) jak oświadcza FGEE, kwota analizowanych pomocy jest ograniczona. Dlatego też środki pomocowe będą miały nieznaczny wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, ponieważ działalność przedsiębiorcza jest z definicji skoncentrowana na obszarach językowo jednorodnych, w których odnotowuje się bardzo ograniczoną ilość transgranicznej wymiany handlowej.

6. OCENA ŚRODKÓW POMOCOWYCH

6.1. Istnienie pomocy państwa

- (38) W myśl art. 87 ust. 1 Traktatu WE „wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.

6.1.1. Zasoby państwowe faworyzujące niektóre przedsiębiorstwa/produkcję niektórych towarów:

- (39) Komisja stwierdza, że zasoby przeznaczone na finansowanie obu zgłoszonych systemów pomocy pochodzą z centralnego rządowego budżetu i dlatego mogą być uznane za zasoby państwowe. Ponadto przedmiotowe zasoby, ze względu na ich założenia, sprzyjają specyficznym sektorom działalności gospodarczej, w szczególności sektorowi wydawniczemu, w którym beneficjenci prowadzą działalność gospodarczą i mogą być uznani za przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

6.1.2. Selektywność:

- (40) Oba zgłoszone systemy są selektywne, ponieważ są przeznaczone odpowiednio dla przedsiębiorstw działających w przemyśle wydawniczym oraz dla przedsiębiorstw wytwarzających wyroby wydawnicze. Dlatego też oba systemy przyznają pomoc sektorową.

6.1.3. Korzyść ekonomiczna:

- (41) Oba zgłoszone systemy pomocy powodują dwojaką korzyść ekonomiczną dla beneficjentów.
- (42) W ramach pierwszego systemu beneficjenci otrzymują ulgę w formie dofinansowania do odsetek od kredytów bankowych przeznaczonych na specjalne projekty, co rzeczywiście obniża koszty finansowania przedsiębiorstw-beneficjentów.
- (43) W ramach drugiego systemu przedsiębiorstwa spełniające warunki odnoszą korzyść ekonomiczną w postaci obniżenia należności podatkowych na inwestycje, co odciąża beneficjentów z obciążeń podatkowych, jakie normalnie musieliby ponieść⁽³³⁾.

6.1.4. Wpływ na wymianę wewnątrzspółnotową i zakłócenie konkurencji:

- (44) Komisja stwierdza, że zasady dotyczące konkurencji w ogólnym ujęciu odnoszą się do wszystkich rodzajów działalności, które powodują wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz że wytwarzanie wyrobów wydawniczych może być uznawane za działalność gospodarczą. Istotną kwestią jest ustalenie, czy pomoc dla danej działalności rzeczywiście lub potencjalnie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, zważywszy na oczywisty charakter narodowy, a więc wewnętrzny dla rynku włoskiego, wyrobów wydawniczych w języku włoskim. Należy zauważyć, że rynek wydawniczy obejmuje rynek licencji, reklamy, prasy i dystrybucji. Pomoc dla wydawcy może wpłynąć na którąś z tych działalności.
- (45) Ponadto na podstawie informacji podanych przez władze włoskie Komisja zauważa, że w zakresie wyrobów wydawniczych objętych analizowanymi środkami istnieje wymiana handlowa między państwami członkowskimi⁽³⁴⁾. Dlatego też środki te mogłyby zakłócić konkurencję między przedsiębiorstwami, gdyby na przykład przedsiębiorstwa wydawnicze prowadziły działalność w różnych państwach członkowskich, wytwarzając publikacje w różnych językach, a więc byłyby konkurencyjne w przedmiocie praw wydawniczych i reklamy.
- (46) Komisja przyznaje, że informacje i wyjaśnienia przedstawione przez władze włoskie potwierdzają, iż wielkość wewnątrzspółnotowej wymiany handlowej w dziedzinie wyrobów wydawniczych w języku włoskim objętych dwoma analizowanymi środkami jest mało znacząca.

⁽³³⁾ Patrz: komunikat Komisji w sprawie zastosowania przepisów dotyczących pomocy państwa do środków bezpośredniego opodatkowania przedsiębiorstw, Dz.U. C 384 z 10.12.1998, str. 3.

⁽³⁴⁾ Wymiar transgraniczny sektora wydawniczego został również uznany, w szczególności w odniesieniu do książek, w rezolucji Rady z dnia 12 lutego 2001 r. oraz w danych statystycznych dostarczonych przez władze włoskie.

(47) Mimo takiego stwierdzenia i w świetle powyższego Komisja uważa, że choć wpływ przedmiotowych środków na wewnątrzspółnotową wymianę handlową jest ograniczony, nie można go wykluczyć. W konsekwencji dwa analizowane systemy stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

6.2. Zgodność

(48) W przypadku gdy środki stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE, traktat stanowi, że jest zgodna lub może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc spełniająca warunki, o których mowa w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE.

(49) Komisja zauważa, że warunki, o których mowa w art. 87 ust. 2 i art. 87 ust. 3 lit. a) i b) Traktatu WE, w sposób oczywisty nie mają zastosowania do przedmiotowych środków.

(50) W następstwie wszczęcia procedury Komisja otrzymała dodatkowe informacje i wyjaśnienia od władz włoskich oraz uwagi od zainteresowanych stron. Wynika z nich, że wewnątrzspółnotowy handel wyrobami wydawniczymi w języku włoskim jest ograniczony i że środki mogłyby zostać uznane za zgodne na mocy art. 87 ust. 3 lub art. 87 lit. c) lub d) Traktatu.

6.2.1. Zgodność z art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE

(51) Jeśli chodzi o zgodność analizowanych środków z art. 87 ust. 3 lit. d), Komisja nie zgadza się z oceną władz włoskich i uważa, że do przedmiotowych systemów nie ma zastosowania odstępstwo kulturowe.

(52) Choć art. 151 Traktatu WE⁽³⁵⁾ stanowi, że Wspólnota wspiera zróżnicowanie kulturowe, w art. 8 ustawy nr 62/2001 nie zostały wskazane wyraźne przepisy mówiące o przeznaczeniu środków na wspieranie kultury, lecz środki są w całości wykorzystywane do wspierania ogólnie ujętych inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa wytwarzające wyroby wydawnicze w języku włoskim. Jeśli chodzi o środek pomocowy przyznany w formie dofinansowania do odsetek⁽³⁶⁾, w myśl art. 5 ustawy nr 62/2001 tylko

5 % funduszy przeznaczonych na ulgi podatkowe jest wyraźnie zarezerwowane dla przedsiębiorstw zaangażowanych „w projekt o szczególnym znaczeniu dla rozpowszechniania literatury we Włoszech lub dla rozpowszechniania wyrobów wydawniczych w języku włoskim zagranicą”. Ponadto Komisja zauważa, że o ile kwota 5 % nie została wykorzystana na cel początkowy, może ona z powrotem zasilić fundusz w celu sfinansowania innych działań objętych przedmiotowymi środkami, między innymi pomoc na kształcenie i na inwestycje. Ponadto podlegające subwencjonowaniu wydawnictwa w języku włoskim obejmują gazety codzienne, czasopisma, książki i wyroby multimedialne. Komisja zauważa jednak, że dwa systemy nie zawierają żadnego wskazania specjalnego co do przeznaczenia zasobów na poszczególne typy wydawnictw, zawartości dopuszczalnych wyrobów wydawniczych, ani też nie przywołują wartości kulturowych, jakie mają być zawarte lub wspierane⁽³⁷⁾.

(53) Analogicznie można zauważyć, że język włoski jest wspólnym mianownikiem obu systemów. Jednakże choć przedmiotowe środki mogą w ostatecznej analizie sprzyjać nauce i rozpowszechnianiu języka włoskiego i kultury włoskiej, ze względu na brak w przedmiotowych środkach jakiegokolwiek wskazania typu pedagogicznego lub związanego z nauczaniem języka, fakt uznania ich za środki oparte na kulturze oznaczałby przypisywanie kulturze nadmiernie szerokiego znaczenia.

(54) Ponadto w odpowiedzi na argumentację przedstawioną przez władze włoskie, które wiążą wspieranie kultury ze wspieraniem pluralizmu informacji, objętym przedmiotowymi środkami, Komisja oświadczyła już w poprzednich decyzjach⁽³⁸⁾, że wymogi edukacyjne i demokratyczne państwa członkowskiego należy uważać za rozłączne od wspierania kultury.

(55) Dlatego też ze względu na rozległy zakres analizowanych środków i zważywszy na nadzwyczaj ogólny opis subwencjonowalnych wydawnictw, przedmiotowe środki wydają się zasadniczo być przeznaczone na wspieranie rozpowszechniania wyrobów wydawniczych w języku włoskim, który jest wspólnym mianownikiem obu systemów, a nie na wspieranie kultury i języka włoskiego.

⁽³⁵⁾ Patrz w szczególności: art. 151 ust. 1 i 4 WE.

⁽³⁶⁾ W szczególności art. 5 ust. 6 ustawy nr 62/2001.

⁽³⁷⁾ W rzeczywistości mogłyby być uznane za dopuszczalne różne wyroby, w tym sportowe, i inne wyroby wydawnicze, które niekoniecznie zawierają treści lub cechy kulturowe.

⁽³⁸⁾ Decyzja Komisji w następujących przypadkach pomocy państwa: NN 88/98, „Finansowanie przez BBC, za pomocą abonamentu, serwisu informacyjnego działającego przez całą dobę bez reklam”, Dz.U. C 78 z 18.3.2000, str. 6; i NN 70/98 „Pomoc państwowa dla programów publicznych »Kinderkanal and Phoenix«”, Dz.U. C 238 z 21.8.1999, str. 3.

(56) Wobec powyższego Komisja uważa, że przedmiotowe środki nie spełniają warunków restrykcyjnej interpretacji wymaganej dla zastosowania przepisu art. 87 ust. 3 lit. d) a wyrażonej w komunikacie w sprawie pomocy państwa dla radiowej służby publicznej⁽³⁹⁾. Poza tym akceptacja odstępstwa kulturowego byłaby sprzeczna z interpretacją Komisji już wyłożoną w poprzednich decyzjach⁽⁴⁰⁾.

6.2.2. Zgodność z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE

(57) Zgodnie z wyznaczonymi celami, ostatecznym celem analizowanych środków miało być wspieranie wyrobów wydawniczych w języku włoskim oraz ochrona pluralizmu informacji, podczas gdy wydawałoby się konieczna interwencja publiczna w celu odwrócenia malejącej tendencji o charakterze strukturalnym w rozpowszechnianiu wyrobów wydawniczych na rynku krajowym.

(58) Komisja przyznaje, że nie istnieją ramy czy wytyczne, które mogłyby mieć zastosowanie do oceny analizowanych środków. Dlatego też nie wydaje się, że do zgłoszonych systemów, opisywanych w niniejszym dokumencie, można zastosować jakąkolwiek klauzulę zgodności, pominiawszy zawsze możliwe zastosowanie ogólne art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, zgodnie z którym może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem „pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”.

(59) Jak stanowi wyrok CELF, Komisja uznaje, że w sektorze książek wydają się istnieć bariery językowe i kulturowe, które ograniczają konkurencję i transgraniczną wymianę handlową między państwami członkowskimi. Wydawałoby się również, że „europejski sektor drukarski i wydawniczy w dalszym ciągu jest raczej zestawieniem rynków krajowych niż rynkiem zintegrowanym na skalę europejską, na co wskazuje niski poziom eksportu w tym sektorze, jeśli chodzi o obroty. Wielorakość języków używanych we Wspólnocie stanowi dodatkową barierę dla »europeizacji« sektora”⁽⁴¹⁾.

(60) Jednakże jeśli chodzi zarówno o książki, jak i o inne wyroby wydawnicze objęte przedmiotowymi środkami, należy podkreślić, że istnienie wspomnianych ograniczeń jest potwierdzone danymi statystycznymi dostarczonymi przez Włochy, które to dane poświadczają ograniczony wpływ na handel transgraniczny przedmiotowych wyrobów w UE.

(61) Ponadto zważywszy na fakt, że pomoc przeznaczona jest głównie na wydawnictwa w języku włoskim, jest niemożliwe, by wydawnictwa w innym języku skutecznie je zastąpiły i by dopłaty spowodowały przesunięcie abonamentów i reklam na ich korzyść. Wydaje się więc, że zakłócenie wewnątrzspółnotowej wymiany handlowej i konkurencji jest bardzo ograniczone. Ponadto w interesie Wspólnoty leży zagwarantowanie dopuszczalności i równego traktowania wniosków o pomoc przedstawianych przez wnioskodawców mających siedziby w innych państwach członkowskich.

(62) Poza tym deklarowanym celem pomocy jest ochrona pluralizmu informacji, który jest celem usankcjonowanym przez art. 11 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽⁴²⁾.

(63) Wreszcie, ocena potencjalnie ograniczonego zakłócenia wymiany handlowej i konkurencji spowodowanego przez analizowane środki, a w szczególności ich proporcjonalności z deklarowanymi celami, jest poparta również następującymi czynnikami: okres obowiązywania systemów, wynoszący 5–10 lat; duża liczba beneficjentów, która, jak się przewiduje, sięgnie 500 przedsiębiorstw dla każdego ze środków; ograniczona kwota funduszy przeznaczonych na ten cel, wynosząca łącznie około 179,3 miliona EUR na cały okres.

7. WNIOSKI

(64) Wychodząc z powyższych założeń Komisja stwierdziła, że analizowane środki stanowią pomoc państwową w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

(65) Konkretnie informacje i dane statystyczne dostarczone przez władze włoskie uzasadniły prawdopodobnie ograniczony wpływ analizowanych środków na wymianę handlową.

(66) Ograniczone zakłócenie wymiany handlowej i konkurencji, proporcjonalność środków do wyznaczonych celów, tj. wspierania wyrobów wydawniczych w języku włoskim, są potwierdzone okresem obowiązywania systemów, dużą liczbą beneficjentów i ograniczoną kwotą funduszy przeznaczonych na ten cel,

⁽³⁹⁾ Dz.U. C 320 z 15.11.2001 str. 5.

⁽⁴⁰⁾ Patrz: przypis 38.

⁽⁴¹⁾ Komentarze wyrażone przez Komisję w dokumencie „Panorama przemysłu wspólnotowego” z 1997 r.

⁽⁴²⁾ Patrz: przypis 31.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc przyznana przez Włochy w formie dopłat do odsetek na rzecz przedsiębiorstw działających w sektorze wydawniczym oraz w formie obniżenia należności podatkowych na rzecz przedsiębiorstw, które wytwarzają wyroby wydawnicze, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE.

Artykuł 2

Komisji przedkładane są sprawozdania roczne zawierające szczegółowe informacje dotyczące wprowadzenia każdego ze środków. Sprawozdania te zawierają w szczególności: syntezę stosowania poszczególnych środków w ciągu roku kalendarzowego, listę i opis dofinansowanych projektów, dofinansowane wyroby wydawnicze, kwoty przyznane dla każdego projektu, dane identyfikacyjne beneficjentów.

Komisji przedkładane są również zaktualizowane dane statystyczne dotyczące wewnątrzspółnotowej wymiany handlowej przedmiotowymi wyrobami wydawniczymi w celu umożliwienia monitorowania rozwoju na rynkach.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji

Mario MONTI

Członek Komisji